

F. t. l. om fødevarer m.m.

Endvidere er der mulighed for at etablere frivillige mærkningsordninger, hvor flere elementer som kvalitet, dyrevelfærd, miljøhensyn eller »fravær af« pesticider, vækstfremmere, tilsætningsstoffer m. v. kan indgå for at kunne anvende et bestemt mærke. Som eksempel på ordninger, hvor der er etableret en speciel offentlig kontrolordning, kan nævnes det røde økologimærke og det blå kvalitetsmærke, jf. kapitel 6.

I en række EU-direktiver og -forordninger om bestemte fødevarer er der fastsat særlig mærkningskrav, f.eks. om sundhedshedsmærkning og om mærkning af skrabeæg og mælkeprodukter.

I direktiv nr. 89/396/EØF fastsættes krav om identifikation af et bestemt levnedsmiddelparti. Hensigten bag reglerne om den såkaldte lotmærkning er, at man ved mærkning af fødevarerpartier tilgodeser behovet for oplysning om fødevarernes identitet. Virksomheder, fabrikanter, detailforretninger m.fl. og myndigheder kan hurtigt finde frem til fødevarerpartier på markedet i tilfælde af kontrolmæssige problemer, herunder at et parti udgør en sundhedsrisiko.

Til § 23

Bestemmelsen svarer til reglen i levnedsmiddellovens § 26.

Bestemmelsen medvirker til at sikre, at holdbarhedsfrister fastsættes så realistisk som muligt, og afspejler samtidigt diskussionen om, at man skal tilintetgøre en vare, som muligvis endnu har en rimelig holdbarhed, blot fordi fristen er overskredet. Bestemmelsen modvirker den interesse, der kan være i at fastlægge urealistisk korte holdbarhedsfrister, fordi datomærkningen kan anvendes som et omsætningsstyringsmiddel. Bestemmelsen indebærer, at varen efter fristens udløb ikke længere må sælges i pakningen. Hvis udsalgsstedet har mulighed for at oparbejde varen, kan dette ske, ligesom varen kan sælges uindpakket, naturligvis altid under forudsætning af, at den stadig er sund og opfylder lovens generelle krav, herunder kravet om rimelig holdbarhed, jf. § 7. I andre tilfælde må varen kasseres.

Til § 24

I bestemmelsen gives fødevarerministeren bemyndigelse til at fastsætte krav til supplerende mærkning i særlige tilfælde, hvor det er nødvendigt for at sikre en passende og tilstrækkelig forbrugeroplysning. Hjemmel til at fastsætte regler om mærkning af denne art findes i levnedsmiddellovens § 25, men er præciseret i forslaget.

Supplerende mærkning fastsættes imidlertid på følelsesplan, idet der er totalharmoniseret på om-

rådet. Der er således ikke er mulighed for at fastsætte nationale regler på dette område, jf. indledningen til dette kapitel.

I direktiv nr. 94/54/EØF om angivelse på mærkningen af bestemte levnedsmidler af andre obligatoriske oplysninger end dem, der er fastsat i mærkningsdirektivet, er der fastsat supplerende mærkningskrav om f.eks. fødevarer, hvis indhold af polyoler udgør over 10% - »overdreven indtagelse kan virke afførende« eller fødevarer, der indeholder et eller flere sødestoffer - »indeholder sødestoffer«.

Bestemmelsen giver f.eks. også mulighed for, at stille krav om at der på visse typer bønner skal advares om, at de kun må spises kogt, fordi de i rå tilstand kan give anledning til forgiftning, at visse produkter er uegnede til børn (f.eks. voksenalakrids) eller persongrupper, der lider af overfølsomhed.

Der er endvidere fastsat supplerende mærkningsbestemmelser for forskellige fødevarer i en lang række forordninger og direktiver. Som eksempler på, at der er mærkningskrav på grund af, at der er anvendt en særlig fremgangsmåde, kan nævnes genmodificerede, bestrålede og dybfrosne fødevarer og homogeniseret og pasteuriseret konsummælk. Mærkningskrav på grund af en særlig sammensætning eller kvalitet er fastsat i en række varestandarder, f.eks. marmelade, gule fedtstoffer, juice, honning og chokolade. Mærkningskrav til fødevarer med særlige ernæringsmæssige formål er fastsat for f.eks. modermælksersatninger, slankekost og tilskudsblandinger til spædbørn og småbørn.

Til stk. 2.

Bemyndigelsen giver mulighed for at fastsætte varebetegnelser, særlige mærker, logoer og symboler som f.eks. det blå kvalitetsmærke og sundhedsmærkning af kød, jf. endvidere kapitel 6 om frivillige mærkningsordninger.

Ved bemyndigelsen gives fødevarerministeren mulighed for at bestemme, at en varebetegnelse skal forbeholdes en bestemt type vare. Det kan være tilfælde hvor sammensætning eller fremstillingsmåde er fastsat i en varestandard (juice, honning, chokolade m.fl.), hvor varen har et bestemt udseende (hot dog pølse) eller har en bestemt geografisk oprindelse (fynsk rygeost, Christiansø sild m.fl.).

Langt de fleste varebetegnelser er fastsat ved hævde eller tradition på baggrund af forbrugernes forventninger om, hvad man kan forvente af en vare med den pågældende betegnelse, f.eks. hvor stor en andel rejer skal der være i en rejesalat, for at denne betegnelse må benyttes, eller hvor stor skal andelen af mandler være i forhold til sukker og abrikoskerner for, at man kan kalde et produkt marcipan. Hvis varens sammen-